

Wilków, 11 lipca 2022 r.

Wójt Gminy Wilków
ul. Wrocławska 11
46-113 Wilków

FN.3120.1.2022 Pan

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Wilków, działając na podstawie art. 14j § 1 i art. 14c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.) oraz art. 9 ust. 1, 4, 4a i 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku Pana z dnia 14 kwietnia 2022 r. (wpłynął 14 kwietnia 2022 r.) uzupełnionego pismem z dnia 12 maja 2022 r. (data wpływu 13 maja 2022 r.) o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych – podatku od środków transportowych, co do niepodlegania obowiązkowi podatkowemu samochodu, który jest niesprawny technicznie, niekompletny oraz nieopłacalny do remontu

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku za **nieprawidłowe**

Uzasadnienie

W dniu 14 kwietnia 2022 r. do Wójta Gminy Wilków wpłynęło pismo podatnika – Panaw zakresie interpretacji art. 9 ust. 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych w sprawie podatku od środków transportowych oraz stwierdzenia „przez ponowne dopuszczenie do ruchu należy w związku z tym rozumieć potencjalną możliwość wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych”. Wnioskodawca zadał ponadto pytanie czy auto, które nie ma ważnego przeglądu technicznego i jest niesprawne spełnia wymóg potencjalnej możliwości wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych.

W dniu 5 maja 2022 r. pismem nr FN.3124.6.3.2022.AK wezwano Wnioskodawcę do dokładnego określenia zakresu żądania strony: czy wyżej wymienione pismo jest wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, czy jest to pismo ogólne/informacyjne do sprawy ustalenia podatku od środków transportowych na 2022 r. W przypadku traktowania niniejszego pisma jako wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w trybie art. 14j ustawy Ordynacja podatkowa wezwano Wnioskodawcę do uzupełnienia go o wyczerpujące przedstawienie stanu faktycznego, przedstawienie własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej stanu faktycznego, złożenie oświadczenia pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania, o którym mowa w art. 14b § 4 Ordynacji podatkowej oraz do uiszczenia wymaganej opłaty zgodnie z art. 14f w wysokości 40 zł w terminie 7 dni (odebrane przez Wnioskodawcę 09.05.2022r.). Pismem z dnia 12.05.2022 r. (data wpływu 13.05.2022 r.) Wnioskodawca poinformował, iż pismo z dnia 14.04.2022 r. jest wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej. Podkreślił, że środek transportowy (samochód ciężarowy) jest niesprawny technicznie, niekompletny oraz nieopłacalny do remontu, a podzespoły z tego pojazdu zamierza wykorzystać w swoim gospodarstwie. Według oceny Wnioskodawcy

samochód jest jego własnością, a więc on decyduje o jego przeznaczeniu i nikt w państwie demokratycznym, które przestrzega Konstytucję RP nie może go zmuszać aby płacił podatek drogowy za pojazd, który nie jest w stanie poruszać się po drogach o własnym napędzie. Nikt również nie może zmuszać Wnioskodawcę aby oddał samochód za darmo lub za dopłatą do kasacji na złomowisko, skoro może części z pojazdu wykorzystać w gospodarstwie jako części zamienne do innych pojazdów i maszyn rolniczych. Uważa, iż brak możliwości poruszania się pojazdem po drogach o własnym napędzie nie podlega podatkowi drogowemu.

Wnioskodawca przedstawił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca jest właścicielem samochodu, który jest niesprawny technicznie, bez ważnego przeglądu, niekompletny oraz nieopłacalny do remontu. Podzespoły z tego pojazdu zamierza wykorzystać w swoim gospodarstwie. Według oceny Wnioskodawcy, samochód jest jego własnością, a więc on decyduje o jego przeznaczeniu i nikt w państwie demokratycznym, które przestrzega Konstytucję RP nie może go zmuszać aby płacił podatek drogowy za pojazd, który nie jest w stanie poruszać się po drogach o własnym napędzie. Nikt również nie może zmuszać Wnioskodawcę, aby oddał samochód za darmo lub za dopłatą do kasacji na złomowisko, skoro może części z pojazdu wykorzystać w gospodarstwie jako części zamienne do innych pojazdów i maszyn rolniczych.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym, Wnioskodawca zadał następujące pytanie:

Jak Urząd Gminy Wilków interpretuje art. 9 ust. 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz stwierdzenia „przez ponowne dopuszczenie do ruchu należy w związku z tym rozumieć potencjalną możliwość wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych”, a przede wszystkim jakie warunki musi spełniać samochód, żeby został dopuszczony ponownie do ruchu po upływie okresu na jaki została wydana decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu tego pojazdu z ruchu oraz jakie warunki musi spełniać pojazd aby rozumieć potencjalną możliwość wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych? Czy pojazd, który nie ma ważnego przeglądu technicznego i jest niesprawny technicznie, spełnia wymóg potencjalnej możliwości wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych, czyli czy może poruszać się po drogach publicznych?

Stanowisko Wnioskodawcy:

Według oceny Wnioskodawcy, samochód jest jego własnością i to on decyduje o jego przeznaczeniu. Nikt w państwie demokratycznym, które przestrzega Konstytucję RP nie może zmuszać Wnioskodawcy, aby płacił podatek drogowy za pojazd, który nie jest w stanie się poruszać po drogach o własnym napędzie. Nikt nie może zmuszać Wnioskodawcy, aby oddał samochód za darmo lub za dopłatą do kasacji na złomowisko, skoro może części z pojazdu wykorzystać w gospodarstwie jako części zamienne do innych pojazdów i maszyn rolniczych.

Stanowisko organu podatkowego:

Po przeprowadzeniu analizy stanowiska Wnioskodawcy, w świetle obowiązującego stanu prawnego, Wójt Gminy Wilków uznał stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku za nieprawidłowe, wskazując na argumentację przedstawioną poniżej.

Zgodnie z art. 87 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są: Konstytucja, ustawy, ratyfikowane umowy międzynarodowe oraz rozporządzenia. Ponadto art. 83 Konstytucji RP mówi, iż każdy ma obowiązek

przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej. Art. 84 stanowi z kolei, iż każdy jest obowiązany do ponoszenia ciężarów świadczeń publicznych, w tym podatków określonych w ustawie.

Uzasadnienie stanowiska organu podatkowego należy rozpocząć od przedstawienia obowiązujących przepisów w zakresie podatku od środków transportowych, które zostały uregulowane w Rozdziale 3 Podatek od środków transportowych, art. 8 – 12b ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1170 z późn. zm.). Jak wskazuje sama nazwa Rozdziału cytowanej wyżej ustawy, mowa w nim o podatku od środków transportowych, a nie jak mylnie podaje Wnioskodawca - podatku drogowym.

Pierwszy z tych przepisów wymienia środki transportowe podlegające opodatkowaniu. W art. 8 pkt 1 i 2 ustawy wymienione zostały samochody ciężarowe – pojazd, którego wnioskodawca jest właścicielem. Wnioskodawca nie określił konkretnie, o który rodzaj samochodu, ze względu na dopuszczalną masę całkowitą chodzi.

Art. 9 ustawy definiuje podatników podatku od środków transportowych oraz powstanie obowiązku podatkowego. Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy, obowiązek podatkowy w zakresie podatku od środków transportowych, z zastrzeżeniem ust. 2 (dotyczącego współwłasności środka transportowego), ciąży na osobach fizycznych i osobach prawnych będących właścicielami środków transportowych. Wnioskodawca w piśmie z dnia 12.05.2022 r. potwierdza, że samochód stanowi jego własność.

W ustawie o podatkach i opłatach lokalnych oznaczono moment powstania i wygaśnięcia obowiązku podatkowego oraz wskazano podmioty na których ciąży ten obowiązek.

I tak, zgodnie z art. 9 ust. 4 wskazanej ustawy, obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 1 i 2, powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został zarejestrowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku nabycia środka transportowego zarejestrowanego - od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został nabyty.

Zgodnie zaś z art. 9 ust. 4a ustawy obowiązek podatkowy o którym mowa w ust. 1 i 2, **powstaje także od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został dopuszczony ponownie do ruchu po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu tego pojazdu z ruchu.**

Obowiązek podatkowy, o którym mowa w ust. 1 i 2 wygasa z końcem miesiąca, w którym środek transportowy został wyrejestrowany lub wydana została decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu, lub z końcem miesiąca, w którym upłynął czas, na który pojazd powierzono (art. 9 ust. 5 ustawy).

W przytoczonych wyżej przepisach brak jest uregulowania podnoszonego przez Wnioskodawcę, dotyczącego możliwości nie płacenia podatku za pojazd, który nie jest w stanie poruszać się po drogach o własnym napędzie. W podatku od środków transportowych ustawodawca przyjął bowiem, że dopóki podatnik jest właścicielem zarejestrowanego pojazdu, dopóty spoczywa na nim obowiązek podatkowy. Z tych też powodów nie ma znaczenia, że właściciel pojazdu nie może z niego korzystać. Jeżeli pojazd jest zarejestrowany w kraju, to podlega opodatkowaniu.

W przedmiotowej sprawie powołać można bogate orzecznictwo sądownoadministracyjne wskazujące, iż obowiązek podatkowy ciąży na właścicielu środka transportowego niezależnie od tego, czy używa on pojazdu czy nie oraz w jaki stanie technicznym jest pojazd.

W wyroku WSA w Łodzi z dnia 25.08.2021 r., I SA/Łd 339/21 czytamy, iż konieczność opłacania podatku od środków transportowych nie jest uzależniona od użytkowania pojazdu czy też jego fizycznego posiadania. To oznacza, że okoliczność faktycznego niekorzystania z pojazdu, ze względu np. na jego zezłomowanie, czy odbywanie kary pozbawienia wolności (aresztu), wcale nie oznacza, że doszło do wygaśnięcia obowiązku podatkowego. Do tego

niezbędne jest bowiem wyrejestrowanie pojazdu lub wydanie decyzji organu rejestrującego o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu. Natomiast, dopóki pojazd jest zarejestrowany, na jego właścicielu ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku od środków transportowych, nawet jeśli pojazdu tego faktycznie nie posiada czy z niego nie korzysta.

NSA w wyroku z dnia 24.01.2019 r., II FSK 2812/18 wskazał podobnie, iż konieczność opłacania podatku od środków transportowych nie jest uzależniona od użytkowania pojazdu czy też jego fizycznego posiadania. Okoliczności takie jak niewykorzystywanie pojazdów od lat, **brak badań technicznych**, brak możliwości zbycia pojazdów, gdyż stanowią zabezpieczenie dla wierzycieli, nie oznaczają, że doszło do wygaśnięcia obowiązku podatkowego. Do tego niezbędne jest wyrejestrowanie pojazdu lub wydanie decyzji organu rejestrującego o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu.

W wyroku WSA w Bydgoszczy z dnia 14.11.2012 r., I SA/Bd 695/12 wyrażono pogląd, w myśl którego brak możliwości faktycznego korzystania z samochodu nie zwalnia z obowiązku podatkowego. Nie ma również znaczenia, że pojazd nie jest eksploatowany i nie przynosi dochodu. Podatek od środków transportowych należy bowiem do podatków majątkowych i związany jest z własnością środka transportu, a nie osiągnięciem z tytułu jego eksploatacji dochodu.

Taki sam pogląd wyraził WSA w Gdańsku w wyroku z dnia 19.09.2017 r., I SA/Gd 725/15, gdzie według Sądu konieczność opłacania podatku od środków transportowych nie jest uzależniona od faktycznego użytkowania pojazdu. Obowiązek ten wygasa dopiero z chwilą wyrejestrowania pojazdu lub wydania decyzji organu rejestrującego o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu.

Wśród bogatego orzecznictwa sądowoadministracyjnego, zbieżnego czy identycznego z powołanymi wyżej wyrokami, należy wymienić:

- wyrok WSA w Lublinie z dnia 27.06.2018 r., I SA/Lu 357/18 – podatek od środków transportowych jest podatkiem majątkowym, zasadniczo związanym z posiadaniem prawa własności. Obowiązek podatkowy ciąży więc na właścicielu środka transportowego niezależnie od tego, czy używał on pojazdu, czy też nie;
- wyrok WSA w Warszawie z dnia 13.09.2017 r., III SA/Wa 2988/16 – dopóki pojazd jest zarejestrowany, na jego właścicielu ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku od środków transportowych (art. 9 ust.1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), nawet jeżeli go faktycznie nie posiada czy z niego nie korzysta;
- wyrok NSA z dnia 22.02.2017 r., II FSK 3302/14 – konieczność opłacania podatku od środków transportowych nie jest uzależniona od użytkowania pojazdu czy też jego fizycznego posiadania;
- wyrok NSA z dnia 04.09.2013 r., II FSK 2458/11 – powstanie i ustanie obowiązku podatkowego nie zależy od tego, **czy pojazd jest – w okresie podatkowym – utrzymywany w stanie odpowiadającym warunkom z innych przepisów**. Istotne jest, że jest on zarejestrowany i nie została wydana przez organ rejestrujący decyzja o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu;
- wyrok WSA w Kielcach z dnia 27.06.2013 r., I SA/Ke 201/13 – konieczność opłacania podatku od środków transportowych nie jest uzależniona od użytkowania pojazdu ani jego fizycznego posiadania, obowiązek ten wygasa dopiero z chwilą wyrejestrowania pojazdu lub wydania decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu. Ustawodawca nie łączy powstania obowiązku podatkowego ze sposobem wykorzystania środka transportu;
- wyrok WSA w Gdańsku z dnia 22.02.2012 r., I SA/Gd 1197/11 - w przypadku nabycia pojazdu już zarejestrowanego obowiązek podatkowy powstaje u nabywcy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został nabyty. Bez wpływu na istnienie obowiązku podatkowego ma stan techniczny nabytego pojazdu i faktyczny brak możliwości korzystania z posiadanego środka transportowego.

Wydanie decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu skutkuje wygaśnięciem obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych z końcem miesiąca, w którym wydana została decyzja organu rejestrującego o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu. Natomiast w myśl art. 9 ust. 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych obowiązek podatkowy w stosunku do pojazdu, dla którego uzyskano decyzję o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu, powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został dopuszczony ponownie do ruchu po upływie okresu, na jaki została wydana decyzja o czasowym wycofaniu tego pojazdu z ruchu. Ostatni dzień okresu czasowego wycofania pojazdu, z którym wygasa decyzja o czasowym wycofaniu, wynika wprost z treści decyzji. Trzeba podkreślić, że ponownego dopuszczenia pojazdu do ruchu, o którym stanowi art. 9 ust. 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, nie można utożsamiać z odebraniem dokumentów pojazdu z depozytu. Przy tej interpretacji w sytuacji, gdy podatnik nie odebrałby dowodu i tablic, pomimo faktu, że decyzja o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu wygasa, właściciel nadal nie byłby zobowiązany do zapłaty podatku. Przez ponowne dopuszczenie do ruchu należy w związku z tym rozumieć **potencjalną możliwość wykorzystywania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych. Datą ponownego dopuszczenia będzie zatem pierwszy dzień, w którym może on odebrać w siedzibie organu rejestrującego dowód i tablice.** Od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypada ten dzień, bez względu na to, czy właściciel stawił się w starostwie i odebrał dokumenty, w stosunku do danego pojazdu powstanie obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych. Decyzja o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu wygasa z upływem ostatniego dnia czasowego wycofania pojazdu z ruchu. Tak więc okoliczność, że podatnik nie odebrał tablic rejestracyjnych i dowodu rejestracyjnego po upływie okresu czasowego wycofania pojazdu z ruchu, pozostaje bez wpływu na datę powstania obowiązku podatkowego w podatku od środków transportowych, nawet jeżeli pojazd przestał fizycznie istnieć. **Innymi słowy, moment dopuszczenia pojazdu do ruchu po upływie czasowego wycofania wynika z decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu. Nie jest to więc moment wydania decyzji o dopuszczaniu pojazdu do ruchu ani chwila, z którą podatnik odbiera bądź nie z depozytu tablice i dowód rejestracyjny. Jest to w istocie rzeczy dzień następujący po dniu wygaśnięcia decyzji o czasowym wycofaniu** (patrz: R. Dowgier, L. Etel, G. Liszewski, B. Pahl [w:] R. Dowgier, L. Etel, G. Liszewski, B. Pahl, *Podatki i opłaty lokalne. Komentarz, LEX/el. 2021, art. 9*).

W powyższym zakresie sądy administracyjne przyjęły jednolitą interpretację, wskazując, że przez ponowne dopuszczenie do ruchu na gruncie art. 9 ust. 4a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych należy rozumieć **potencjalną możliwość wykorzystywania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych.** Datą ponownego dopuszczenia będzie zatem pierwszy dzień, w którym może on odebrać w siedzibie organu rejestrującego dowód i tablice. Od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przypada ten dzień, bez względu na to, czy właściciel stawił się w starostwie i odebrał dokumenty, w stosunku do danego pojazdu powstanie obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych. **Można w związku z tym stwierdzić, że data ponownego dopuszczenia pojazdu do ruchu jest tożsama z datą wygaśnięcia decyzji o czasowym wycofaniu, która wynika z samej decyzji.** Decyzja ta wygasa po upływie ostatniego dnia czasowego wycofania pojazdu z ruchu. Wykładając normę zawartą w art. 9 ust. 4a ustawy stwierdzić należy, że obowiązek podatkowy w zakresie podatku od środków transportowych powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym środek transportowy został ponownie dopuszczony do ruchu w związku z wygaśnięciem wydanej na podstawie art. 78a ust. 1 Prawa o ruchu drogowym decyzji o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu. Decyzja ta wygasa zaś z dniem, który był w niej ściśle określony (patrz m.in. wyrok WSA w Łodzi z dnia 20.02.2018 r., I SA/ Łd 41/18, wyrok WSA w Opolu z dnia 21.05.2013 r., I SA/Op 165/13).

Co więcej, w wyroku WSA w Opolu z dnia 21.05.2013 r., I SA/Op 165/13 czytamy, że obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych nie wygasa np. w przypadku złego stanu technicznego pojazdu, faktycznego braku możliwości korzystania z posiadanego środka transportu, a nawet wskutek fizycznej likwidacji poprzez jego rozmontowanie, pocięcie i sprzedaż na złom, utylizacji pojazdu (wykorzystanie odpadów jako surowców wtórnych do dalszego przerobu), wywozu z kraju, czy też jego kradzieży.

NSA w wyroku z dnia 23.10.2018 r., II FSK 1054/18 potwierdził, że ponownego dopuszczenia pojazdu do ruchu, o który stanowi art. 9 ust. 4a ustawy o podatku i opłatach lokalnych nie można utożsamiać z odebraniem dokumentów pojazdu z depozytu. Przy takiej interpretacji w sytuacji, gdy podatnik nie odebrałby dowodu i tablic, pomimo faktu, że decyzja o czasowym wycofaniu pojazdu z ruchu wygasa, właściciel nadal nie byłby zobowiązany do zapłaty podatku. Przez ponowne dopuszczenie do ruchu należy w związku z tym rozumieć potencjalną możliwość wykorzystania przez właściciela pojazdu na drogach publicznych.

Uwzględniając przedstawioną jasną i jednoznaczną interpretację art. 9 ust. 4a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, w świetle przedstawionego orzecznictwa, stanowisko Wnioskodawcy, że nikt nie może go zmuszać aby płacił podatek drogowy za pojazd, który nie jest w stanie poruszać się po drogach o własnym napędzie, uznaje się - za nieprawidłowe.

Wójt Gminy Wilków
mgr Bogdan Zdyb

Pouczenie:

1. Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.
2. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu za pośrednictwem Wójta Gminy Wilków (ul. Wrocławska 11, 46-113 Wilków) w dwóch egzemplarzach w terminie 30 dni od dnia doręczenia wnioskodawcy niniejszej interpretacji (art. 47, 53 § 1, 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi)
3. Zgodnie z art. 57a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.
4. Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikacyjnych wnioskodawcy zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.
5. Zgodnie z art. 14na Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:
 - 1) z zastosowaniem art. 119a;
 - 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
 - 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.Przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Otrzymują:

1. Adresat
2. aa